

(σελ. 45-46)

[...] Το βράδυ, μόνος στο διαμέρισμα, αναρωτιόταν αν είχε ποτέ παντρευτεί αυτή τη Ζακλίν Ντελάνκ. Η μόνη απόδειξη ότι όλο αυτό δεν ήταν όνειρο, ήταν το οικογενειακό βιβλιάριο που τους είχε δοθεί μετά τον γάμο τους. Οικογενειακό βιβλιάριο. Έλεγε και ξανάλεγε αυτές τις λέξεις σαν να μην καταλάβαινε πια το νόημά τους [...]

[...] Συναντήθηκαν εκτός γραφείου. Του είχε πει ότι σπούδαζε στη Σχολή Ανατολικών Γλωσσών, όπου παρακολουθούσε μαθήματα δύο φορές την εβδομάδα, αλλά εκείνος δεν έμαθε ποτέ για ποια ακριβώς γλώσσα επρόκειτο. Ασιατικές γλώσσες, του έλεγε. Και μετά από δύο μήνες, ένα Σάββατο πρωί, παντρεύτηκαν στο δημαρχείο του Νειϊγί, με μάρτυρες δύο συναδέλφους από το γραφείο[...]

